

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת האזינו

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

שמחת יום הכיפורים

ביום הקדוש והאדיר ביותר בימי שנה - יום הכפורים - נתן הקב"ה ברחמי המרובים כח וסגולה מיוחדת לכפר את כל עוונותיהם של עם ישראל ולטהרם מכתמיהם, כמו שנאמר: "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו" (ויקרא טז, ל).

לכן בניגוד לדרכם של כמה וכמה קהילות השרויים בעצבות נוראה ביום הכפורים וממריים בבכי רב על עוונותיהם וכו', דרכם הקדושה של רבותינו גדולי החסידות היתה לשמוח ביום קדוש זה שמחה גדולה ועצומה.

משל למה הדבר דומה? לאדם שהיה לו בבנק חוב גדול כל כך שגם אם יעבוד כל ימי חייו לא יצליח להשיג את הסכום הנדרש כדי לשלם אותו, והבנק מאים בכל רגע לבלוע אותו חי, ופתאום באחד הימים מתקשר אליו מנהל הבנק ומודיע לו שהוחלט בבנק לוותר לו על כל החוב. הרי אין כל צורך לתאר את השמחה העצומה שיהיה שרוי בה איש זה, ולא יהיה שום דבר בעולם שיוכל להשבית את שמחתו.

וכמו כן, ועוד יותר מכך פי כמה וכמה, צריכים אנו לשמוח ביום קדוש זה, שבו הקב"ה ברחמי מסכים למחול לנו על כל החטאים והעוונות והפשעים שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניו במשך כל השנה, ולתת לנו אפשרות לפתוח דף חדש בחיינו ממש כמי שנולד מחדש.

ומכל שכן שביום זה נותן לנו הקב"ה חיים במתנה, ואחר שקיבלנו מתנה יקרת ערך שכזו על מה עוד יש לנו להתעצב ולהתאונן, וכמו שנאמר: "מה יתאונן אדם חי" (איכה ג, לט) ופירשו חז"ל (איכה רבה ג, יג) "דיו שהוא חי", שהרי גם אם יהיו לאדם כל כסף וזהב שבעולם לא יהיה להם שום ערך כאשר חייו בסכנה, ובודאי יהיה מוכן לתת כל הון שבעולם כדי להמשיך לחיות אפילו חי' דוחק ועוני של ממש, ואם כן ביום זה שנותן לנו הקב"ה את המתנה היקרה ביותר שבעולם, מתנת החיים, עלינו לשמוח שמחה גדולה ועצומה.

ומיד לאחר פתיחת הצום מנהג ישראל קדושים להתחיל לעסוק בבניית הסוכה הקדושה, וסימן לדבר במה שנאמר: "וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה, ויעקב נסע ספֶתָה" (בראשית לג, טז-יז), והיינו שלאחר השלכת השעיר לעזאזל ביום הכפורים מיד צריכים בני יעקב לעסוק בבניית הסוכה הקדושה.

וכל מי שמשתדל בדבר זה יזכה שיתקיים בו מה שנאמר: "כי יצפני בְּסֶפֶה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני" (תהלים כז, ה).

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

"עשה טוב"

ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא, כי השורש קיים, כל העבירות שהוא עושה לא מוחקים את שם ישראל מעליו, כי השורש לא נפגע אף פעם. והשורש הזה נמצא בתורה, ולכן על האדם להרחיב את ידיעותיו בתורה הקדושה, הן בבקיות והן בעיון, וכך בסופו של דבר הוא ישיג את הכל, כי מאן דאזיל לבי רבה בסוף יהיה אדם גדול. כיון שרק ע"י התורה אפשר להגיע לשלימות, שהרי התורה נמשלה למים, ולמים יש שתי מידות: א- ביטול, תמיד הם הולכים למקום נמוך, ב- הם מצמיחים כל דבר. כדי שיצמחו פירות וירקות טובים יש צורך להשקות את השדה. כך עם ישראל הולכים ללמוד תורה שהבחינה שלה זה מים.

אבל יש גם מים שאינם טובים, והם המים הזדונים והתאוות, ומהם צריך להתרחק. והיות ואנחנו נמצאים בעולם שיש בו (אחרי שבירת הכלים) הרבה עבודה, תפקידנו כיהודים לברור את הטוב מן הרע. אנחנו לא צריכים להתעסק עם הרע, לא לתקן אותו ולא לקלקל אותו, אלא לעזוב אותו במקומו - "סור מרע", הסתלק ממנו, תפקידנו בתקופה הזאת להרבות ב"ועשה טוב", לקחת רק את הטוב וללכת איתו, אין לנו זמן ואין לנו כלים לתקן את הרע, זה לא העבודה שלנו. לכן בדורות האלה ממעטים בצומות וכדומה, אבל מצד שני מרבים בתורה, בצדקות ובאהבת ישראל. תפקידנו הוא "ועשה טוב", להיות חזקים, לא לבטל תפילה חלילה וחס, וכן לא להפסיד שיעור קבוע, אסור לגרוע מהנשמה שלנו, לא את הלבוש שלה, ולא את המאכל שלה, ולא את החיבור שלה. בכל יום ויום צריך לפקוד את הנשמה שלנו.

זמני השבת

צאת החג:	הדלקת נרות:	ירושלים
19:15	18:25	18:25
19:13	18:24	18:24
19:15	18:25	18:25
19:14	18:25	18:25

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

איני יכול מול לב של אמא

זכיתי להימנות על האברכים הלומדים בכולל הגדול של מורנו הרב בנתיבות במשך הרבה שנים. באחד הימים הוקם "כולל לילה" בבית מדרשו של הרב. הוצע לי להצטרף לכולל הזה ושמחתי לקבל את ההצעה. ברור ומובן שבמסגרת הכולל הסדר משתנה, דהיינו שהלימוד מתקיים בלילה, ובשעות הבוקר ישנים, וחוזרים שוב ללימוד בסדר צהריים.

כולם שמחו מהמתכונת החדשה. אני שמחתי, החברים שמחו, וגם אשתי שמחה. במשך שלוש שנים כולם שמחו, חוץ מאשה אחת שלא שמחה כל כך ומאוד דאגה.... זו הייתה אמא שלי היקרה, שדאגה לי מאוד וניסתה לשדל אותי בכל מיני דרכים לרדת מהרעיון הזה של הלימוד בכולל לילה, וזאת משום שיש לי בעיה בריאותית שבגלל חוסר השינה הסדירה בשעות הלילה עלול להזיק לי יותר.

ניסתי להרגיע אותה שהכל בסדר ושאין לה מה לדאוג כלל, אך היא עמדה על שלה שזה לא בסדר... כך חלפו להם כמה חודשים, עד שמורינו ורבינו הרב יורם אברג'ל זיע"א קיבל מכתב מאימי היקרה שתחיה. לא קראתי את המכתב, אך תוכנו היה ברור לי.

הרב קרא לי מיד ושיתף אותי במכתב שקיבל, ואז פסק בקול החלטי מלווה בהמון רחמים: 'אתה חייב לצאת מהכולל לילה. אמא כתבה לי עד כמה היא דואגת עליך, ועל נידודי השינה שפוקדים אותה בשל כך. אני יכול לעמוד בפני המון דברים, אך איני יכול לעמוד מול לב של אמא. כל הלב של אמא שלך נמצא כאן במכתב, איני יכול מול לב של אמא!'

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

דיני החייבים בצום יום הכיפורים

אשה בהריון

אמנם בגמרא הקדושה ובשלחן ערוך מבאר שאשה בהריון צריכה לצום בכפור, אך היום כיון שהשתנו הטבעים וירדה חלשה לעולם, אשה בהריון אסור לה שתצום בכפור והיא חייבת לשתות לפי שעוירים. כן פסק השלחן ערוך בסימן תרי"ח סעיף ד'.

אחרי שפסק מרן שאשה בהריון תצום, המשיך מרן ופסק ב-תרי"ח סעיף ד' שפאשר שני רופאים אומרים שאסור לצום, אפילו אם מאה רופאים יאמרו שצריך לצום - שומעים לשנים שאמרו שלא לצום.

רופאים רבים מאוד, למעשה כמעט כל הרופאים היום, אומרים שאשה בהריון לא תצום אלא תשתה לפי שעוירים.

לכן גם אם המצב היה הפוך, אם היה שרוב הרופאים אומרים כן לצום ושנים אומרים לא לצום שומעים לשנים, וכל שכן שהמצב הוא כרגע שכל הרופאים כמעט, כמעט פה אחד, אומרים שאשה בהריון חייבת לשתות לפי שעוירים. זה אומר לשתות בכל פעם שלוש גרם, כמו שלוק אחד איגלו זה שלוש גרם, ואם אפשר - לעשות הפסקה חמש דקות בין שלוק לשלוק.

אם אשה צמאה או שיש לה חלשה או כאבי בטן, אפשר כל עשרים שניות כזה שלוק. אין הגבלה למספר השלוקים וזה יחשב לה כמו צום מכיון שהיא שותה את זה פחות משעור ועושה את זה לשם שמים כדי להציל את העבר.

חולי פליות

חולי פליות יתן ה' רפואה שלמה לכל חולי עמו ישראל, הם צריכים לשתות, חייבים לשתות! בהרבה מהמקרים מספיק לשתות לפי שעוירים, לכן ישתו כל כמה דקות שלוק אחד. ואם קשה כל כמה דקות, אפשר אפילו לשתות שלוק כל עשרים שניות. אבל אם הרופא אומר שהם צריכים לשתות בכמות גדולה ברצף, אז ישתו ברצף כמות גדולה.

חילים לוחמים פטורים מהצום.

אם יכולים לאכל ולשתות בשעוירים מבלי שהדבר יפגע ביכולת המבצעית שלהם, אשריהם!

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

חסיד צריך להאמין

מספרים על אחד מחסידי לכוביץ' שניהל עסקים בשותפות עם אחד שהיה מתנגד לדרך החסידות, פעם אחת שהו שני השותפים בעיר לכוביץ', ניצל את זה החסיד והלך לרבי, בעקבותיו הלך גם המתנגד ונכנס לרבי, הרשה לו הרבי להישאר בחדרו גם בעת התפילה, כשיצא המתנגד פג שבשותפו החסיד, סיפר לו בהתלהבות על תפילותו של הרבי, עבודת הקודש של ממש.

שמע זאת החסיד נכנס לרבי והתמרמר הרבה, טען:

אני מרבה לנסוע לכאן ולא זכיתי לראות בעבודת ה' של הרב, ואילו המתנגד הזה שבמקרה נקלע לכאן, זכה למה שזכה?

השיבו הרבי: "מתנגד צריך לראות, חסיד צריך להאמין".

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

סיפור ליום כיפור

אחד מחסידי רבי אלימלך מליז'נסק ביקש מרבו להרשות לו לראות כיצד הוא מקיים את מנהג כפרות. "אתה רוצה לראות מנהג כפרות בלתי רגיל?" אמר רבי אלימלך. "לך וראה כיצד משה בעל הפונדק עושה כפרות". החסיד איתר את הפונדק של משה וביקש להישאר שם ללון בלילה. לאחר שסגר משה את הפונדק פינה את החדר ששמש גם כחדר המגורים שלו מכל הכיסאות. חצות הלילה חלף מזמן והתקרבה שעת כפרות. החסיד נשאר ער כשהוא נחוש בדעתו לא להפסיד דבר ממה שעתיד להתרחש. לפני עלות השחר קם משה ממיטתו "זמן לכפרות!" קרא בשקט לאשתו, כשהוא מקפיד שלא להעיר את אורחו. "הביאי לי בבקשה את המחברות". משה התיישב על שרפרף, הדליק נר והחל לקרוא ממחברתו, המחברת הייתה יומן שבו רשם את כל העבירות שעשה במהלך השנה, כולל התאריך, הזמן והנסיבות המדויקות. "חטאיו" היו די מתונים - אמר דבר רכילות יום אחד, האריך בשינה בבוקרו של יום אחר ואיחר לתפילה, וכו', אך לאחר שקרא משה את העמודים הראשונים, היו פניו שטופי דמעות. "פתח משה את המחברת השניה". גם זה היה יומן - ובו היו רשומים כל הצרות והפגעים שקרו לו במהלך השנה. ביום אחד הוכה משה על ידי חבורת איכרים, ביום אחר נפל בנו למשכב... משסיים לקרוא את הספר השני הרים משה את עיניו השמימה ואמר, "אתה רואה, אבי שבשמים, חטאתי נגדך. שבת בתשובה וקיימתי מצוות, אך שוב ושוב נכנעתי ליצר הרע. אבל גם בשנה שעברה התפללתי בפניך לשנה של בריאות ושגשוג, וסמכתי עליך שאכן יהיה זה כך. "אבי היקר, היום ערב יום כיפור, היום שבו כולם סולחים ונסלחים. בוא נשים את העבר מאחורינו. אני אקבל את צרותי ככפרה על חטאיי, וגם אתה, ברחמיך, תעשה כך". משה לקח את שתי המחברות בידי, סובבן שלוש פעמים סביב ראשו ואמר: "זו כפרתי, זו חליפתי, זו תמורת". לאחר מכן זרק אותן לתוך אש האח הבערת, שם הגחלים הלוחשות הפכו חיש מהר לאפר את העמודים מוכתמי הדמעות.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת מו"ד הגאון החיד"א שליט"א

הלכות יום הכיפורים

יום כיפורים הוא מתנה גדולה ביותר שנתן לנו ה' יתברך, ובמשנה בסיום מסכת תענית אמר שם התנא הקדוש רבן שמעון בן גמליאל שיום כיפור הוא החג הגדול ביותר במעלה, בחגי התורה הקדושה, משתי סיבות, האחת, מכיון שזה יום שקיבלנו בו את ה"לוחות השניות" של התורה הקדושה, לאחר שהלוחות הראשונות נשברו בעקבות חטא העגל. והסיבה השניה, מכיון שזהו יום שמלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא מוחל וסולח לנו בו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו, וזה הזמן הטוב ביותר בימים הללו, להתחזק בתשובה שלימה ובאהבת ה' יתברך.

מותר להכין "חמין" בערב כיפור אחר הצהריים, ויהיה מונח כל הלילה ויום הכיפורים על הפלאטה, [וכמובן, צריך שתהיה בו כמות מספיקה של מים, שיחזיק עד מוצאי כיפור], ובמוצאי כיפור, אחר ההבדלה, יברכו ויאכלו ממנו כולם בשמחה ובטוב לבב.

אם אדם פגע בחבר שלו או ציער אותו במשך ימות השנה, מצוה גדולה לבקש ממנו סליחה קודם יום הכיפורים, ולפייס אותו על מה שאירע, ואפילו אם רק הקניט אותו בדברים צריך לפייסו, ומצוה על האדם להיות מוחל וסולח ומעביר על מידותיו. וכתב רבינו הטור שהסיבה שעושים כך, כדי שיהא לב כל עם ישראל היקרים שלם כל אחד עם חבירו, ולא יהיה מקום לשטן לקטרג עליהם, וכמו שכתוב בפרקי דרבי אליעזר פרק טו, ראה ס"מ שלא נמצא חטא בישראל ביום הכפורים, ואומר, רבון העולם יש לך עם אחד בארץ כמלאכי השרת, מה מלאכי השרת יחיפי רגל, אף ישראל יחיפי רגל ביום הכיפורים, כי לא נועלים נעלי עור. מה מלאכי השרת אין להם קפיצה [כלומר, ברכיים, שהמלאכים לא יכולים לקפל את רגליהם], כך ישראל אין להם קפיצה. כי עומדין על רגליהם ביום הכפורים הרבה שעות בתפילה. מה מלאכי השרת נקיים מכל חטא, כך ישראל נקיים מכל חטא. מה מלאכי השרת שלום ביניהם כך ישראל ביום הכפורים. והקב"ה שומע עדותן מן המקטרגין ומכפר עליהם.

כל איש שיש לו אפשרות לטבול במקווה בערב יום הכיפורים בבוקר, או בצהריים יש בזה מעלה גדולה, ותבוא עליו ברכה. וכדאי להתרחק מהים, מכיון שהוא מקום סכנה ה' יצילנו, ומי שבכל זאת הולך לטבול בים, יזהר מאד להתרחק מן הסכנה, וה' יתברך יגן ברחמיו על עמו ועל נחלתו כולם.

הזדמנות נדירה של פעם בשנה לאסוף זכויות לקראת יום הכיפורים!

תורמים כעת 180 ש"ח
לפדיון כפרות עבור כל המשפחה

ניתן לתרום גם 180 ש"ח
עבור סל מזון למשפחה יקרה

פדיון כפרות

לפי מנהגו בקודש של מורנו הרב יורם אברג'ל זיע"א

ODEL DAVID // 052-7662736

העברה בנקאית:

בנק מזרחי 20, סניף 428, חשבון 278208
ע"ש קול רינה שיעורי תורה

בנק הדואר:

מספר חשבון: 7049770
ע"ש קול רינה שיעורי תורה

חייגו וזכו: 08-6381000

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

נתינת צדקה בלב שמח ופנים מאירות יכולה לפדות את האדם מיצרו הרע, לזכך את נפשו ולהכניס בו חיות וחשק לעבודת ה'.

העלון מוקדש:
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ רבי עמוס כמוס בן פורטונה
זצוק"ל
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ אסתר בת זה'אר ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יורם אברג'ל